

Biskop Atle Sommerfeldt:

VIGSELSTALE

Jon-Erik Vika og Kjell-Jostein Andersson

Eidsvoll kirke 18.februar 2017

Kjære Jon-Erik og Kjell-Jostein

Aller først: Gratulerer med denne dagen! Dette er en stor dag for dere! Etter 15 års samliv stadfester og erklærer dere offentlig deres gjensidige kjærlighet og forpliktelse til hverandre, her i Eidsvoll kirke - Grunnlovskirken. Det er skikkelig stort!

Det er også en stor dag for Den norske kirke at vi nå har åpnet en dør som var lukket for mennesker som kirke og samfunn har ekskludert og undertrykket. Nå kan også de legge livene sine frem for Gud og søke Guds ledsagelse og tilstedeværelse i livene og samlivene sine.

Mitt håp som jeg vet dere to deler, er at flere kan bli trygge på at i Guds hus er det så mange rom og så høyt under hvelvingen at det er plass også for deres liv. Som Paulus formante i en av tekstene vi hørte lest: «Tenk ikke bare på deres eget beste, men også på de andres». At dere inngår ekteskapet her i kirken i dag i full offentlighet, er til deres eget beste, men det er sannelig også til det beste for andre.

Når Gud proklamerer at vi er skapt i Guds bilde, etablerer Gud en relasjon til oss. Vi er ikke alene og er ikke plassert i denne verden uten relasjoner, til Gud, til andre mennesker og til hele skaperverk. Vi er innvevd i en større sammenheng enn vår egen tilværelse her og nå. Vi bærer med oss våre slekters liv og vår kulturarv når vi skal forme våre egne liv. Gud så derfor at det er godt for mennesket å etablere en offentlig forpliktelse til et annet menneske, også i den mest intime relasjonen av alle.

Vi høre den gamle vismannen i Forkynneren uttrykke det enkelt og tydelig:

Det er bedre å være to enn en.

De får god lønn for sitt strev,

for om de faller, kan den ene hjelpe den andre opp

om en blir overvunnet, kan to holde stand.

En tretrinnsstråd ryker ikke så fort."

Den britiske overrabbineren Jonathan Sacks sier at troen på én Gud gir rom for stort menneskelig mangfold.

Og slik er det også med dere to. Temperament og interesser er forskjellige både i yrkesliv og fritid. Men dere har lært å finne en vei sammen som har utviklet gjensidig respekt. Dere har funnet frem til grunnleggende verdier som dere deler. Det gir dere har en trygg grunn for det ekteskapet dere nå går inn i. Deres sannhetssøken kan vel av og til være utfordrende, men selv om lydnivået er forskjellig, er tålmodigheten felles. Og yrkene deres er jo ikke så ulike, både som tillitsvalgt for befolkningen her i Eidsvoll og som hotellsjef er dere tjenesteytere med fokus på at mennesker skal få gode opplevelser og et trygt og godt liv. Mitt inntrykk er at dette gjenspeiler det dere er som mennesker. Det kan bli gode samliv av slike.

Dere er to forskjellige mennesker. Ekteskapet gir dere rammen for å utvikle det vi hørte Paulus tegnet som en visjon for kirken og relasjonene mellom mennesker i kirken, og som også er gyldig for relasjonen mellom mennesker i ekteskapet:

".. om det finnes medfølelse og barmhjertighet: ha samme sinnelag og samme kjærighet, vær ett i sjel og sinn. Gjør ikke noe av selvhevdelse og tom ærgjerrighet, men vær ydmyke og sett de(n) andre høyere en dere selv".

Vi vet at uten gjensidighet og likeverdighet kan det idealet Paulus tegner opp bli misbrukt til dominans og undertrykkelse. Det har sannelig skjedd i kirkens historie, og også i vår tid. Da har dem makten vil holde nede blitt pålagt ordene om ydmykhet og respekt. Ikke minst har mange kvinner og barn opplevd en slik misbruk av Paulus' ord, også i vår tidligere ekteskapsliturgi der kvinner ble formant å underordne seg mannen. Også mennesker med kjærighet til samme kjønn har hørt og hører dette.

Men det er ikke slik Paulus tenker. Paulus har som utgangspunkt de døptes gjensidig avhengighet av Gud i Kristus, og det likeverdighetens fellesskap som skapes av Gud selv i dåpens handling. I dette fellesskapet er tjenerskapet gjensidig fordi Kristi tjeneste for oss er fellesskapets grunnlaget. Da blir medfølelse og barmhjertighet ikke et maktmiddel, men en kraft til å stå i mot alt som ødelegger menneskers verdighet.

Da blir den andres fremgang en ens egen fremgang, den andres lidelse den andres lidelse, den enes nederlag den andres nederlag, den enes seier den andres seier.

Måtte ekteskapet mellom dere to fortsette å vokse inn i et slikt ideal!

På dette kirkestedet har mennesker blitt døpt inn i fellesskapet med Kristus i 1000 år. De har møtt den korsfestede og oppstandne i brød og vin like lenge. Senere i kveld skal vi feste og feire ekteskapet deres, i denne gudstjenesten er vi alle invitert til å feire med Gud det fellesskapet som Gud skaper, og som bekrefter alle menneskers likeverd. Når vi sammen kommer frem for Guds åsyn med våre mangler og svik, møtes vi av Guds tilgivende kjærighet i Kristus. Vi blir vi oppreist til et nytt liv. Derfor er det så meningsfullt å feire nattverd ved inngåelse av ekteskap. Erkjennelsen av feil og tilgivelsens oppreisende erfaring er ekteskapets livskraft.

Slik vi hørte det lest i grunnlaget for ekteskapet: "Vær gode, milde, ydmyke og tålmodige, så dere bærer over med hverandre og tilgir hverandre hvis den ene har noe å bebreide den andre. Som Herren har tilgitt dere, skal dere tilgi hverandre."